

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 950/2014**av den 4 september 2014****om en tillfällig ordning för extraordinärt stöd för privat lagring av vissa ostar och om förutfastställelse av stödbeloppet**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, särskilt artikel 219.1 jämförd med artikel 228, och

av följande skäl:

- (1) Den 7 augusti 2014 införde den ryska regeringen ett förbud mot import av vissa produkter från unionen till Ryssland, däribland mejeriprodukter. Ost är den mejeriprodukt som främst påverkas av förbudet, med tanke på att exporten av ost till Ryssland utgör 33 % av unionens totala ostexport. För Finland och de baltiska länderna är Ryssland dessutom den enda handelspartnern vad gäller ost och en betydande marknad för andra medlemsstater, såsom Tyskland, Nederländerna och Polen.
- (2) Ostexporten till Ryssland uppgick 2013 till mer än 250 000 ton och denna kvantitet riskerar nu att i hög grad behöva absorberas av den inre marknaden, vilket kommer att leda till obalans på marknaden och prispress nedåt.
- (3) De marknadsinterventionsåtgärder som är tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1308/2013 förefaller inte vara tillräckliga för den situation som nyligen uppstått, eftersom de begränsas till ostar med geografisk beteckning.
- (4) Risken för allvarlig obalans på ostmarknaden kan begränsas eller avhjälpas genom lagring. Det är därför lämpligt att bevilja stöd för privat lagring av ost och att fastställa stödbeloppet i förväg.
- (5) Artikel 17 i förordning (EU) nr 1308/2013 innehåller bestämmelser om beviljande av stöd för privat lagring av ost som har skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ⁽²⁾. Ostar med geografisk beteckning påverkas visserligen av importförbudet, men de utgör endast en mycket liten andel av hela det sortiment av ostar som exporteras till Ryssland. Av skäl som rör effektiv drift och förvaltning bör det inrättas en enhetlig ordning för privat lagring som omfattar alla typer av ostar.
- (6) Färska ostar som inte lämpar sig för lagring bör inte omfattas av ordningen.
- (7) För att underlätta förvaltning och kontroll bör stöd för privat lagring i regel endast beviljas aktörer som är etablerade och momsregistrerade i unionen.
- (8) För att säkerställa att ordningen kan övervakas på ett lämpligt sätt bör de uppgifter som krävs för att avtal om lagring ska kunna ingås samt avtalsparternas skyldigheter specificeras i denna förordning.
- (9) För en mer effektiv ordning bör avtalen innehålla uppgift om minsta kvantiteter och vilka skyldigheter som avtalsparten måste fullgöra, särskilt sådana som gör det möjligt för den behöriga kontrollmyndigheten att effektivt inspektera lagringsförhållandena.
- (10) Ett av de grundläggande kraven för stöd för privat lagring är att den avtalade kvantiteten lagras under den överenskomna tiden. Av hänsyn till handelsbruk och av praktiska skäl bör en viss tolerans tillåtas i fråga om stödkvantiteten.
- (11) För att säkerställa att lagret förvaltas korrekt bör bestämmelser antas för att minska stödbeloppet när den lagrade kvantiteten under den avtalade lagringsperioden är mindre än den avtalade kvantiteten och om lagringsperioden inte respekteras fullt ut.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

- (12) Stödbeloppen bör bestämmas på grundval av lagringskostnaderna och/eller andra relevanta marknadsfaktorer. Det bör fastställas ett stöd för fasta lagringskostnader för inlagring och utlagring av de berörda produkterna och ett stöd per lagringsdag för kostnader för kylagring och finansiering.
- (13) Villkoren för beviljande av förskottsbetalning, justeringen av stödet i de fall den avtalade kvantiteten inte respekteras fullt ut, kontrollerna av stödberättigande, de möjliga påföljderna och de upplysningar som medlemsstaterna ska lämna till kommissionen bör anges.
- (14) Det är lämpligt att föreskriva en möjlighet att fastställa en nedsättningskoefficient för ansökningar under behandling om detta är nödvändigt för att se till att åtgärderna inte leder till överskridande av de volymer för vilka ordningen för stöd för privat lagring inrättas.
- (15) Det bör även fastställas regler beträffande dokumentation, bokföring samt hur ofta och på vilket sätt kontroller ska genomföras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning föreskrivs ett tillfällig ordning för extraordinärt stöd för privat lagring av ostar enligt KN-numren 0406 20, 0406 30, 0406 40 och 0406 90, och djupfryst ostmassa enligt KN-nummer 0406 10.

Den största produktmängd som omfattas av denna tillfälliga ordning har fastställts till 155 000 ton.

Artikel 2

Definition

Vid tillämpning av denna förordning avses med *de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna* sådana myndigheter eller organ som medlemsstaterna godkänt som utbetalande organ och som uppfyller villkoren i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ⁽¹⁾.

Artikel 3

Stödberättigande produkter

1. För att berättiga till stöd för privat lagring enligt artikel 1, nedan kallat *stödet*, ska osten vara av god och handelsmässig kvalitet, ha ursprung i unionen och den dag då lagringsavtalet inleds ha en lägsta ålder som motsvarar den mognadsperiod som bidrar till att öka ostens värde.
2. Osten ska uppfylla följande krav:
 - (a) Varje parti väger minst 0,5 ton.
 - (b) Den är outplånligt märkt med uppgift, eventuellt i kodad form, om det företag där den har tillverkats och med tillverkningsdag.
 - (c) Den är märkt med inlagringsdag.
 - (d) Den har inte omfattats av ett tidigare lagringsavtal.
3. Medlemsstaterna får frångå kravet på att ange inlagringsdagen enligt punkt 2 c på ostarna om den lageransvariga förbinder sig att föra ett register i vilket de uppgifter som avses i punkt 2 b förs in på inlagringsdagen.

Artikel 4

Stödansökningar

1. En aktör som ansöker om stöd ska lämna in en ansökan till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där produkterna lagras.
2. Aktörer som ansöker om stöd ska vara etablerade och momsregistrerade i unionen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitikens och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

3. Ansökningar om stöd får lämnas in från och med den dag då denna förordning träder i kraft. Sista dagen för inlämning av ansökningar ska vara den 31 december 2014.
4. Ansökningar om stöd ska avse produkter som har inlagrats helt och hållet.
5. Ansökan ska lämnas in enligt den metod som den berörda medlemsstaten fastställer för aktörerna.

Medlemsstaternas behöriga myndigheter får kräva att elektroniska anbud är försedda med en sådan avancerad elektronisk signatur som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG ⁽¹⁾, eller en elektronisk signatur som ger likvärdiga garantier med avseende på de funktioner som tillskrivs en signatur, varvid de regler och villkor som anges i kommissionens bestämmelser om elektroniska och digitala handlingar enligt kommissionens beslut 2004/563/EG, Euratom ⁽²⁾, och dess tillämpningsföreskrifter, ska tillämpas

6. En ansökan ska endast vara giltig om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Ansökan innehåller en hänvisning till denna förordning.
 - (b) Ansökan innehåller den sökandes identifieringsuppgifter: Namn, adress och momsregistreringsnummer.
 - (c) Ansökan anger produkten och eventuellt dess sexsiffriga KN-nummer.
 - (d) Ansökan anger produkternas kvantitet.
 - (e) Ansökan anger lagringsperiod.
 - (f) Ansökan innehåller uppgifter om namn och adress för platsen för lagringen, numret på parti i lager och eventuellt det godkännandenummer som identifierar fabriken.
 - (g) Ansökan får inte innehålla några ytterligare villkor från sökandens sida utöver villkoren i den här förordningen.
 - (h) Ansökan är avfattad på det officiella språket eller på något av de officiella språken i den medlemsstat där ansökan lämnas in.
7. Innehållet i ansökan får inte ändras efter det att den har lämnats in.

Artikel 5

Slutande av avtal

1. Avtal ska slutas mellan den behöriga myndigheten i den medlemsstat på vars territorium produkterna lagras och den sökande, nedan kallad *avtalsparten*.
2. Avtal ska slutas inom 30 dagar från och med dagen för mottagande av de uppgifter som avses i artikel 4.6 f, och i tillämpliga fall under förutsättning att det därefter bekräftas att produkterna är stödberättigande i enlighet med artikel 14.2 andra stycket. Om det inte kan bekräftas att produkterna är stödberättigande ska avtalet i fråga betraktas som ogiltigt.

Artikel 6

Avtalspartens skyldigheter

1. Avtalen ska omfatta minst följande skyldigheter för avtalsparten:
 - (a) Avtalsparten ska placera och hålla den avtalade kvantiteten i lager under den avtalade lagringsperioden, på egen risk och bekostnad, under förhållanden som säkerställer att produkternas egenskaper bibehålls och utan att byta ut de lagrade produkterna eller överföra dem till en annan lagringsplats. Om avtalsparten lämnar in en vederbörligen motiverad begäran kan den behöriga myndigheten tillåta en omlokalisering av de lagrade produkterna.
 - (b) Avtalsparten ska bevara de invägningsdokument som upprättades vid tiden för inlagringen av produkterna.
 - (c) Avtalsparten ska göra det möjligt för den behöriga myndigheten att när som helst kontrollera att samtliga skyldigheter i avtalet uppfylls.
 - (d) Avtalsparten ska se till att de lagrade produkterna är lätt åtkomliga och lätt kan identifieras. Varje enhet som lagras enskilt ska märkas så att datum för inlagring, avtalsnummer, produkt och vikt syns. Medlemsstaterna får emellertid frångå kravet att märka med avtalsnumret, under förutsättning att den lageransvariga förbinder sig att föra in avtalsnumret i det register som avses i artikel 3.2.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer (EGTL 13, 19.1.2000, s. 12).

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2004/563/EG, Euratom av den 7 juli 2004 om ändring av dess arbetsordning (EUT L 251, 27.7.2004, s. 9).

2. Avtalsparten ska se till att kontrollmyndigheten för varje avtal får tillgång till all dokumentation som gör det möjligt att kontrollera framför allt följande uppgifter om de produkter som placerats i privat lager:
 - (a) Det godkännandenummer som identifierar fabrik och medlemsstat där tillverkningen ägde rum.
 - (b) Ostarnas ursprung och framställningsdag.
 - (c) Inlagringsdatum.
 - (d) De förpackade enheternas vikt och antal.
 - (e) Lagerbestånd och lagrets adress.
 - (f) Förväntat slutdatum för den avtalade lagringsperioden, kompletterat med datum för faktiskt uttag.
3. Avtalsparten eller, i tillämpliga fall, den som svarar för driften av lagret, ska hålla lagerbokföring som ska finnas tillgänglig i lageranläggningen och som ska ange följande för varje avtalsnummer:
 - (a) Identitetsbeteckning för produkterna i privat lagring per parti.
 - (b) Inlagrings- och utlagringsdatum.
 - (c) Kvantitet per lager angivet i parti.
 - (d) Produkternas placering i lagret.

Artikel 7

Avtalad lagringsperiod

1. Den avtalade lagringsperioden ska börja dagen efter det att de behöriga myndigheterna mottar de uppgifter som avses i artikel 4.6 f.
2. Den avtalade lagringen ska avslutas den dag som föregår dagen för utlagring.
3. Stöd får endast beviljas om den avtalade lagringsperioden är mellan 60 och 210 dagar.

Artikel 8

Utlagring

1. Utlagring får påbörjas dagen efter den avtalade lagringsperiodens sista dag.
2. Utlagring ska omfatta hela partier eller, om den behöriga myndigheten tillåter det, mindre kvantiteter. I det fall som avses i artikel 14.4 a får utlagringen emellertid endast omfatta en förseglad kvantitet.
3. Avtalsparten ska innan utlagring av produkter påbörjas anmäla detta till den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 14.5.
4. Om kravet i punkt 3 inte uppfylls men den behöriga myndigheten finner att tillfredsställande bevis avseende dagen för utlagring och de berörda kvantiteterna har lagts fram inom 30 dagar efter utlagringen, ska stödet minskas med 15 % och enbart betalas ut för den period för vilken avtalsparten för den behöriga myndigheten på ett tillfredsställande sätt kan bevisa att produkten har varit lagrad enligt avtalet.
5. Om kravet i punkt 3 inte uppfylls och den behöriga myndigheten inte finner att tillfredsställande bevis avseende dagen för utlagring och de berörda kvantiteterna har lagts fram inom 30 dagar efter utlagringen, ska inget stöd betalas ut för det berörda avtalet.

Artikel 9

Stödbelopp

Stödet ska uppgå till

- 15,57 euro per lagrat ton för fasta lagringskostnader,
- 0,40 euro per ton per dag avtalad lagring.

*Artikel 10***Förskottsutbetalning av stöd**

1. Efter 60 dagars lagring kan en enda förskottsutbetalning av stödet ske, på avtalspartens begäran, förutsatt att denne ställer en säkerhet i nivå med förskottsutbetalningen plus 10 %.
2. Förskottsutbetalningen får inte överskrida ett stödbelopp som motsvarar en lagringsperiod på 90 dagar eller, i förekommande fall, tre månader. Den säkerhet som avses i punkt 1 ska frisläppas så snart som återstoden av stödet har utbetalats.

*Artikel 11***Utbetalning av stöd**

1. Stödet eller, då en förskottsutbetalning har beviljats i enlighet med artikel 10, återstoden av stödet ska utbetalas på grundval av en ansökan om utbetalning som avtalsparten ska lägga fram inom tre månader efter den avtalade lagringsperiodens utgång.
2. Om avtalsparten inte har kunnat lägga fram styrkande dokument inom tre månader, trots omedelbara försök att erhålla dem i tid, får en förlängning av tidsfristen beviljas, dock med högst totalt tre månader.
3. Utbetalning av stödet eller av återstoden av stödet ska ske inom 120 dagar från dagen då en ansökan om utbetalning av stödet har lämnats in, förutsatt att skyldigheterna i avtalet har fullgjorts och den slutliga kontrollen genomförts. Om en administrativ undersökning pågår ska utbetalningen emellertid inte ske förrän stödberättigandet har fastställts.
4. Om den kvantitet som faktiskt lagras under den avtalade lagringsperioden är mindre än den avtalade kvantiteten men minst 95 % av den kvantiteten, ska stödet betalas ut för den kvantitet som faktiskt lagras, förutom i fall av force majeure. Om den behöriga myndigheten emellertid finner att avtalsparten agerat uppsåtligt eller oaktsamt får den besluta att ytterligare minska stödet eller att inte betala ut det alls.
5. Om den kvantitet som faktiskt lagras under den avtalade lagringsperioden är mindre än vad som anges i punkt 4, men minst 80 % av den avtalade kvantiteten, ska stödet för den kvantitet som faktiskt lagras halveras, förutom i fall av force majeure. Om den behöriga myndigheten emellertid finner att avtalsparten agerat uppsåtligt eller oaktsamt får den besluta att ytterligare minska stödet eller att inte betala ut det alls.
6. Om den kvantitet som faktiskt lagras under den avtalade lagringsperioden är mindre än 80 % av den avtalade kvantiteten ska stöd inte betalas ut, förutom i fall av force majeure.
7. Om defekta produkter konstateras vid kontroller under lagringen eller utlagringen ska inget stöd utbetalas för de kvantiteterna. Den återstående del av det lagrade partiet som fortfarande är stödberättigande får inte understiga minimikvantiteten enligt vad som anges i artikel 3.2. Samma regel ska gälla när delar av ett inlagrat parti utlagras av det skälet innan minimiperioden för lagring löpt ut.

Defekta produkter ska inte inbegripas i beräkningen av den kvantitet som faktiskt lagras som avses i punkterna 4, 5 och 6.

8. Om avtalsparten inte iakttar den avtalade lagringsperiodens utgång, enligt vad som föreskrivs i artikel 7.3, för den totala lagrade kvantiteten, ska varje ytterligare kalenderdag som innebär att kraven inte uppfylls medföra en minskning med 10 % av stödbeloppet för det berörda avtalet, förutom i fall av force majeure. Denna minskning ska dock inte överstiga 100 % av stödbeloppet.

*Artikel 12***Anmälningar och övervakning**

1. Senast varje tisdag ska medlemsstaterna, avseende den föregående veckan, göra en anmälning till kommissionen om de kvantiteter för vilka avtal har slutits, uppdelade på lagringsperiod, och om de produktkvantiteter för vilka stödansökningar har lämnats in.

Kommissionen ska meddela medlemsstaterna så snart den fastslår att de kvantiteter för vilka stödansökningar lämnats in närmar sig maximikvantiteten enligt artikel 1.

När kommissionen har meddelat medlemsstaterna att de kvantiteter för vilka stödansökningar har lämnats närmar sig maximikvantiteten enligt artikel 1 ska medlemsstaterna varje arbetsdag före kl. 14.00 (lokal tid i Bryssel) göra en anmälan till kommissionen om de produktkvantiteter för vilka stödansökningar lämnats in den föregående arbetsdagen.

2. Kommissionen ska, på grundval av de anmälningar som inkommit i enlighet med punkt 1, förvissa sig om att maximikvantiteten enligt artikel 1 inte överskrids.

Om kommissionen, på grundval av dessa anmälningar, konstaterar att maximikvantiteten enligt artikel 1 har överskridits, ska den omedelbart meddela alla medlemsstater.

3. När kommissionen har meddelat medlemsstaterna att maximikvantiteten enligt artikel 1 har överskridits ska medlemsstaterna meddela aktörerna detta.

4. Medlemsstaterna ska före slutet av varje månad, avseende den föregående månaden, göra en anmälan om följande till kommissionen:

(a) De produktkvantiteter som in- och utlagrats under den aktuella månaden.

(b) De produktkvantiteter som finns i lager i slutet av den aktuella månaden.

(c) De produktkvantiteter för vilka den avtalade lagringsperioden har löpt ut.

5. De anmälningar från medlemsstaterna som avses i punkterna 1 och 4 ska göras i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 792/2009 ⁽¹⁾.

Artikel 13

Åtgärder i syfte att iaktta maximikvantiteten

Om godkännandet av samtliga de produktkvantiteter för vilka ansökningar om stöd har lämnats in på en viss dag skulle leda till att maximikvantiteten enligt artikel 1 överskrids ska kommissionen, genom en genomförandeakt som antagits utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 229.2 och 229.3 i förordning (EU) nr 1308/2013, fastställa en tilldelningskoefficient för de kvantiteter som motsvaras av ansökningar som anmälts till kommissionen den dagen. Tilldelningskoefficienten ska begränsa den totala produktkvantitet som kan omfattas av tillfälligt extraordinärt stöd för privat lagring till den maximikvantitet som avses i artikel 1.

Artikel 14

Kontroller

1. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att denna förordning följs. Åtgärderna ska omfatta fullständiga administrativa kontroller av stödansökningarna, och kompletteras av kontroller på plats i enlighet med punkterna 2–8.

2. Den ansvariga kontrollmyndigheten ska, inom 30 dagar från mottagandet av den information som avses i artikel 4.6 f, genomföra kontroller av de produkter som inlagras.

För att säkerställa att de lagrade produkterna berättigar till stöd, men utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 första stycket a i denna artikel, ska ett representativt urval om minst 5 % av de inlagrade kvantiteterna kontrolleras fysiskt i syfte att fastställa, bland annat vad avser vikt, identifikation och varornas beskaffenhet, att partierna överensstämmer med vad som angivits i ansökan om att ingå avtal.

3. Den tidsfrist på 30 dagar som fastställs i punkt 2 får förlängas med 15 dagar om medlemsstaten kan lägga fram vederbörligen motiverade skäl.

4. Den ansvariga kontrollmyndigheten ska

(a) försegla produkterna per avtal, per lagrat parti eller per en mindre kvantitet vid de kontroller som avses i punkt 2, eller

(b) göra en oanmäld kontroll för att säkerställa att den avtalade kvantiteten finns på lagringsplatsen.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 792/2009 av den 31 augusti 2009 om närmare bestämmelser för medlemsstaternas anmälningar till kommissionen av uppgifter och dokument inom ramen för genomförandet av den gemensamma organisationen av marknaderna, systemet för direktstöd, främjandet av försäljning av jordbruksprodukter och ordningarna för de yttersta randområdena och de mindre Egeiska öarna (EUT L 228, 1.9.2009, s. 3).

Den kontroll som avses i första stycket b ska omfatta minst 10 % av avtalets totala kvantitet och vara representativ. Sådana kontroller ska omfatta en granskning av lagerbokföring enligt artikel 6.3 och styrkande dokumentation såsom vikt- och följesedlar samt en kontroll av produkternas vikt, art och identitet, avseende minst 5 % av den kvantitet som omfattas av den oanmälda kontrollen.

5. Vid slutet av den avtalade lagringsperioden ska kontrollmyndigheten, för minst hälften av det totala antalet avtal och genom stickprov, kontrollera de lagrade produkternas vikt och identitet. Vid tillämpning av denna kontroll ska avtalsparten informera den behöriga myndigheten om vilka partier som berörs minst fem arbetsdagar innan

- (a) den maximala avtalsenliga lagringsperioden löper ut, eller
- (b) utlagringen inleds, om produkterna utlagras innan den maximala avtalade lagringsperioden har löpt ut.

Medlemsstaten får godkänna en kortare tidsfrist än fem arbetsdagar.

6. Om alternativet i punkt 4 a är tillämpligt ska det i slutet av den avtalade lagringsperioden göras en kontroll av att förseglingen sitter kvar orörd. Avtalsparten ska stå för kostnaderna för försegling och hantering.

7. Prover för kontroll av produkternas kvalitet och sammansättning ska tas av företrädare för kontrollmyndigheten, eller i deras närvaro.

En fysisk kontroll av vikten ska göras i närvaro av dessa företrädare i samband med vägningen.

För verifieringskedjan ska all dokumentation avseende lager och bokföring samt övriga dokument som kontrolleras av företrädarna stämplas eller signeras under kontrollbesöket. I de fall dataregister kontrolleras ska en kopia skrivas ut och bevaras tillsammans med övrig kontrolldokumentation.

Artikel 15

Revisionsrapporter

1. Den ansvariga kontrollmyndigheten ska upprätta en kontrollrapport för varje kontroll på plats. Rapporten ska innehålla en exakt beskrivning av varje kontrollerad post.

Rapporten ska innehålla uppgifter om följande:

- (a) Datum och tid för kontrollens början.
- (b) Uppgifter om förhandsanmälan av kontrollen.
- (c) Kontrollens varaktighet.
- (d) Närvarande ansvariga personer.
- (e) Typ och omfattning av utförda kontroller, med uppgifter om de dokument och produkter som kontrollerats.
- (f) Resultat och slutsatser.
- (g) Uppgift om huruvida någon uppföljning behövs.

Rapporten ska undertecknas av den ansvarige företrädaren för kontrollmyndigheten och kontrasigneras av avtalsparten eller, i förekommande fall, av den som är ansvarig för driften av lagret, och ska ingå i betalningsunderlaget.

2. Om betydande oegentligheter konstateras avseende minst 5 % av de produktkvantiteter som omfattas av ett kontrollerat avtal ska kontrollen utökas till ett större prov som ska bestämmas av den ansvariga kontrollmyndigheten.

3. Den ansvariga kontrollmyndigheten ska registrera fall av bristande efterlevnad av villkoren på grundval av kriterier avseende allvarlighet, omfattning, varaktighet och upprepning som kan leda till uteslutning enligt artikel 16.1, och/eller till återbetalning av felaktigt utbetalat stöd, inklusive ränta i tillämpliga fall, enligt punkt 4 i den artikeln.

*Artikel 16***Påföljder**

1. Om en medlemsstats behöriga myndighet konstaterar att ett dokument som en sökande har lagt fram i syfte att erhålla rättigheter till följd av denna förordning innehåller oriktig information, och där den oriktiga informationen är avgörande för tilldelningen av denna rättighet, ska den behöriga myndigheten, under ett år från det att ett definitivt administrativt beslut har fattats om fastställande av oegentligheten, utesluta den sökande från förfarandet för beviljande av stöd för samma produkt för vilken den oriktiga informationen har lämnats.
2. Det uteslutande som avses i punkt 1 ska inte tillämpas om den sökande, på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt, kan bevisa att den situation som avses i den punkten beror på force majeure eller uppenbara fel.
3. Berörda aktörer ska återbetala felaktigt utbetalat stöd med ränta. Reglerna i artikel 73 i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 ⁽¹⁾ ska gälla i tillämpliga delar.
4. Genomförande av administrativa påföljder och återbetalning av felaktigt utbetalda belopp enligt denna artikel ska inte påverka anmälningar om oegentligheter till kommissionen i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1848/2006 ⁽²⁾.

*Artikel 17***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 september 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordningar (EG) nr 1782/2003 och (EG) nr 73/2009 och för tillämpningen av de tvärvillkor som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 479/2008 (EUT L 141, 30.4.2004, s. 18).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1848/2006 av den 14 december 2006 om oegentligheter och återvinning av belopp som felaktigt har utbetalats i samband med finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken och om organisationen av ett uppgiftssystem på detta område och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 595/91 (EUT L 355, 15.12.2006, s. 56).